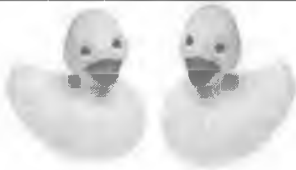

ВІСНИК

0 3 . 2 0 0 3

Звернення голови Колегії	ст. 2
Остання крапля популізму	ст. 3
Фінансовий (по)гляд	ст. 5
КПІ – далека реальність	ст. 5
Якби ви знали паничі	ст. 7
Почайна	ст. 4
Баб'є царство	ст. 6

Що таке нова Колегія, і чи варто нас їсти

Привіт шановне могилянство, вас вітає перший випуск Вісника Студентської колегії дев'ятого скликання, обраної кілька тижнів тому. У ньому ви матимете змогу прочитати про події важливі для кожного з нас, про діяльність СК, про проблеми, що виникають протягом цієї діяльності, дізнатися новини з могилянського життя, від студентства до адміністрації. Ми спробуємо чітко і неупереджено окреслити ситуацію у нашій alma mater. Спершу хотілося б повідомити тих, хто ще не

знає, що на виборах до СК переміг блок Лінк (склад та повноваження колегіантів – читайте далі). Ми хочемо подякувати всім нашим прихильникам за підтримку та тим, хто голосував проти – за те, що дали нам зрозуміти: ми не єдині і потребуємо вдосконалення, що й робитимемо протягом часу своїх повноважень.

У свою чергу скажемо – спробуємо максимально виконати нашу передвибірчу програму з урахуванням певних пунктів колишніх конкурентів, які не варто лишати поза увагою.

Продовження на стор. 4

ПІД ЧИМ МИ?

Я ще раз напишу про зайорзану тему. В ідеалі я б хотіла, щоб ця стаття була останньою і ніхто більше до цієї теми не повертався. Я не позиціоную себе як людину, яка знає і розуміється на даній ситуації, я просто вмю вірити і слухати, а інколи ще читати. Власне, я б хотіла написати про перехід Могилянки під Міносвіти. Мені багато раз задавали питання, що означає цей перехід. Правда буде і в тому, що я теж не раз питала про це. Як всім відомо цей перехід набув такого резонансу, якого не набувала жодна подія в стінах нашого Університету.

Хочу почати ще з передвибірчої кампанії. Тоді до нас багато підходило людей і критикувало. Більшість вимагала від нас особливого пункту в програмі “боротися проти переходу Могилянки під Міністерство освіти”. Коли ми заперечували в доцільності такого пункту (це ж ніби не в нашій компетенції), то доводилось ловити докірливі погляди “як не соромно Могилянка гине, а ви ж бо не рятуєте”. З кожним днем напруга зростала. На плацу все частіше можна було почути чутки дивного характеру: в нашому університеті міняють 100-бальну систему на 5-

бальну, скасовують тиждень самостійної роботи, коли ж ми додому їздитимемо? Дійшло аж до славнозвісного стриптизу, який вразив напевно всіх і кожного.

Скажу відверто, мене спочатку також турбував перехід і чутки не складали особливо милозвучної інформації. Але це все відбувалося через недостатність інформації. Остання зрештою з невідомих мені причин замовчувалась. Прояснення наступило під час звіту старої Колегії, коли пан Панченко достатньо ясно пояснив в чому справа.

Продовження на стор. 3

Звернення до народу всієї Могилянки

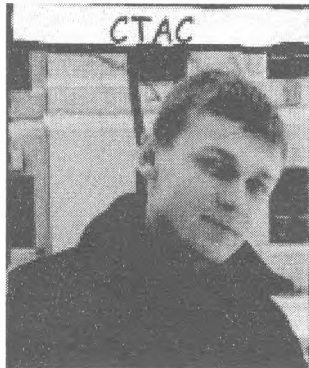
Від голови Студентської колегії

Ось і пережили ми такі напружені і важливі вибори до Студентської Колегії. Позаду виснажливі перегони та недоспані ночі, попереду – 2 роки копіткої та відповідальної роботи.

Хочеться подякувати вам, дорогі студенти, за те, що не залишились байдужими, реалізували своє право і проголосували. Дуже приємним є той факт, що на виборчу дільницю з 18 по 20 лютого 2003 року прийшли 987 чоловік, що становить майже половину студентів Могилянки. Це один з найвищих показників за всю історію виборів до Студентської Колегії! Особлива ж подяка прихильникам виборчого блоку “LINK: Спарт+Pitzdam+Перелескива”, адже саме завдяки вашій підтримці ми перемогли!

Вже перший тиждень діяльності СК 9-го скликання показав, що роботи для нас вдосталь. Ми вже подали адміністрації університету свої пропозиції щодо покращення умов студентського побуту в гуртожитку. Серед них: подовження часу входу до гуртожитку до 24.00.

допомога у вирішенні питання транспортного сполучення із гуртожитком у Ворзелі (зрештою, введення в експлуатацію самого гуртожитку), проведення Internet у троєщинський гуртожиток та ін. До того ж колегія бере участь у розробці концепції

поселення в гуртожиток та створенні житлової комісії у складі: старости гуртожитку, колегіанта відповідального за гуртожитки, декана з роботи зі студентами, керівника ЕТВ з ГД.

Звичайно на початковому етапі влаштовуються організаційні питання. Визначаються черговість засідань, графік чергувань, координація співпраці з адміністрацією, залучення до співпраці асоційованих

членів та волонтерів (до речі, не втрачайте свого шансу попрацювати в колегії), адже для повноцінної роботи вашого самоврядного органу, за досвідом попередніх років, семи чоловік ой як не вистачає!

Для більш широкого інформування студентів про діяльність Студентської Колегії та адміністрації університету планується випуск інформаційних бюлетенів СК, де б висвітлювались найбільш актуальні проблеми студентського життя. В найближчому майбутньому ми встановимо скриньки для ваших пропозицій, бо постійний контакт з вами є неодмінною частиною нашого нормального функціонування.

Заносьте свої пропозиції щодо концепції поселення в гуртожиток до кінця березня. Пропонуйте реформу порядку видачі проїзних для запобігання такої ненависної для вас черги. Просто заходьте розповідати про свої справи, порадитись щодо проблем, висловити побажання новій колегії. Завжди раді вас бачити!

З повагою, голова Студентської Колегії – Станіслав Куценко

Під чим ми?

поч. ст.1

Хтось повірив адміністрації, а хтось ні. Зрештою мали право. Декілька днів назад, а точніше 13.03 одночасно на сторінці Бонету і в газеті Майдан-Могилянка вийшли дві статті зовсім протилежного характеру. Перша була від М.Т. Брика, а інша - лист від журналістки газети "Дзеркало Тижня". Пан Брик в своїй статті-коментарі щодо переходу пояснює, що нічого в нас не міняється, принаймні ми не чекаємо змін.

Вищезгадана журналістка, яка мала бажання написати статтю на знайому могилянцям тему, пише, що вона розмовляла з керівником відділу освіти, і останній заперечує факт переходу КМА під міністерство. Більше того вона вказує на те, що Могилянка знаходиться у підпорядкування Державним Управлінням Справами при Адміністрації Президента. В пересічного студентства від такої розбіжності інформації мізки можуть спухнути.

От і пішли ми до пана Панченка ще раз, щоб взяти коментар до листа журналістки. Володимир Євгенович пояснив, а точніше повторив, що за законом України "Про вищу освіту" всі ВНЗ України переходять під Міністерство освіти і науки. Лист, опублікований в Майдані-Могилянці, він вважає безпідставним. Власне нам розказали те, що вже розяснювалось десятки разів. Я не компетентна, щоб робити якісь висновки, і не знаю, хто володіє достовірною інформацією.

Я не знаю чи варто ще піднімати цю тему. Але особисто мені вона вже набридла. Пора переходити до чогось дієвого, а не робити з мухи слона.

Марічка

Остання крапля популізму

Вибори в Могилянці відбуваються раз на два роки, але як ми побачили, роблять не менше галасу, ніж вибори до вищих установ нашої держави. "Кісточки" блоків ще досі намагаються обсмоктувати з усіх боків і не завжди тактовно. Насправді дякуємо, з Вашої критики ми дістаємо багато корисної інформації, завдяки якій ми можемо уникати багатьох помилок в майбутньому.

Тож зараз спробуємо розглянути статтю п. Геніуса від 6.03.03, надруковану в студентському самвидаві Майдан Могилянка.

Як ми зрозуміли пана цікавить практичне виконання програми. Навіть, не починаючи розгляду самої статті, я вже бачу "загрозу" в неінформованості студентів. І дійсно, якщо людина не має знайомих серед членів блоків і стидастись вже зараз підійти до колеги, (сусідні для ММ двері, якщо хто не знав) як вона дізнається про підґрунтя і виконання виборчих програм? Цю проблему ми начебто вирішили, зараз в стадії розробки перебуває "Інформаційний бюлетень колеги", з якого ви зможете отримати інформацію про діяльність СК, не заходячи до "нас злобних". Звертайтеся, всі прохання, проблеми, зауваження не лишаються без відповіді.

Тепер до самої статті, чесно, такЕ читати оразливо як мені так і членам блоку ГСМ, бо кожен блок вкладав щось своє, щось позитивне, що він хотів принести з собою в СК, нові ідеї, нове дихання більшість з яких в статті називається голим популізмом. Постає питання навіщо тоді всі ці виборчі перегони навіщо така боротьба, на думкою автора,

виходить, що СК зовсім непотрібне. Зауважу, що це вже друга критика програм блоків. Існує лише єдина відмінність - перша критика, яка була розвішана ще під час виборів, була справедлива, вона була, але, без образ, критика ММ тупо жене, саме тупо.

Аналіз програм виявляє спільні проблеми для академії, якими треба займатись, а не критикувати. Такою є проблема з працевлаштуванням. Добре що у нас є жсс, у інших вузах таких організацій взагалі немає, але чому в цьому ж напрямку не може працювати колегія? Від цього збільшиться лише кількість працевлаштувань.

Болючою є й проблема з гуртожитком і закидати нам же в обличчя що ми нею не займаємось - велике свинство. Маршрут до Ворзеля не є неперспективним. Єдина перепона того, що він не існує є неготовність гуртожитку прийняти студентів. Ми взяли на озброєння пункт ГСМу про базу даних оренди житла і зараз проходить розробку його реалізація.

Нищівній критиці піддається пункт програми про екскурсії і турпоходю, бо ми теж люди і, якщо я влаштую якусь поїздку, я хочу бачити себе в її складі, а для себе робити погане нема сенсу.

"Апофігей ЛІНКівського популізму" - лежачій поліцейській - це дуже хороша і корисна ідея і я особисто намагаюсь його покласти.

Так само і з іншими проблемами, а якщо автора цікавить як ми це все робимо запрошуємо його до себе волонтером СК.

Заступник голови СК

Мороз Олексій

ПОЧАЙНИ

Нарешті ми можемо опублікувати результати унікального досліджу, для отримання яких наш кореспондент чи репортер майже два тижні просидів в одній з шаф, з тих, що знаходяться на репетиційній базі академічної хорової капели "Почайна", харчуючись напівфабрикатами (це стало можливим тільки завдяки практичним знанням з хатхайоги). Коли він виліз назад на боже світло, він не був в змозі відкрити очі, отож, прочитайте цю статтю хоча б з поваги до священних зусиль, докладених до її написання.

«!—Імена дійових осіб вивозинено—»

За дослідний час в Почайні відбулося 5 (п'ять) репетицій. Майже одразу виявились настрої співаків, щодо стану справ у капелі. Стари (від 3-х років роботи) хористи не є задоволеними

професійним рівнем останнього набору, котрий за півроку волань в багатьох молоденьких не з'явився. Говорячи мовою математики, відношення новаків, що навчилися, до новаків, які ні в зуб ногой, набагато менше за 0.5 і навіть за 0.4. До дворічних співаків почайнинських стари діди майже звикли - все ж таки в дворічних згадане відношення вище за 0.5. Але деякі дворічні волателі починають гордувати своєю річністю, більшою за одно, та посягають на статус старих белькантистів, демонструючи дитячу до них зневагу. Такі дворічні активіст(и,ки) бувають з легкістю опущени одним-двома короткими, але сповненими мудрістю слівцями, хоча частіше нічого не говориться. Однак, буде неправильно, якщо не відзначити те, що на дворічних співаків стари фальцетні тенори дивляться з надією.

Повертаючись до проблеми останнього набору, слід відзначити основні наслідки його непрофесійності, які є водночас її доказами. 1) За півроку не відбулося б жодного концерту, якби керівник Почайни Остаг Бендер, про життєву наснагу професійні здібності та інше якого можна прочитати в будь-якій іншій статті про Почайну, не зробив концерт-виправдення (слівце старих співаків), для камуфлювання внутрішніх справ. /примітка: було два концерти, але перший не каже на користь новаків, бо був виспіваний старими та дворічними цілком та повністю./ 2) Вивчення нового матеріалу відбувається занадто повільно для поліноміального часу через гальмівний ефект п'ятої колони новаків.

Примітка редакції: автор залишився інкогніто

Що таке нова Колегія, і чи варто нас їсти

Початок ст.1

Сподіваюся мене не засудять за те, що розписалася за весь блок. Ми запрошуємо вас до співпраці - приходьте до СК з вашими ідеями та пропозиціям, просто поділитися враженнями - завжди вам раді. Для будь-кого з колегантів ви можете лишити повідомлення та ваші координати - відповідь гарантуємо. Давайте вирішувати спільні проблеми разом, на те ми й орган студентського самоврядування - об'єднаймо наші зусилля і ми досягнемо успіху.

Тепер з приводу наших повноважень, поперше нова Колегія має кілька нових напрямів діяльності, по-друге продовжуємо добрі починання старої. Житловими проблемами у

нас займається Сергій Таргоня, студентськими запитами всі по-трошки (залежно від компетенції). Проїзними, карткою ISIC буду займатись я, ваша покірна слуга, до речі, з'явилась можливість отримати практику або, як пощастить, і постійне місце роботи у Правекс-банку (теж звергайтесь до мене).

Н а ш вельмишановний голова Стас Купенко беспосередньо спілкується з адміністрацією, як і годиться керівнику "влазить" у всі справи СК. Олексій Мороз намагається налагодити зв'язки з іншими ВНЗ України та ближчих сусідів.

Якщо ви раптом прийшли на "диск", і від музики вас коробить, а організація явно потребує вдосконалення, то надсилайте ваші пропозиції

Андрію Парфенюку (Sinty) (всі контакти є у СК). З комп'ютерними вірусами у нас активно бореться Сашко Куниця (досить ефективно: наш комп'ютерозавр почав "літати") у народі відомий як Куня. Виданням цього друкованого екземпляру та PR-ом займається Гринів Марічка.

Отож тримайте наш розклад і приходьте на побачення. Якщо потрібний колегант відсутній у списку - лишайте повідомлення - воно обов'язково знайде адресата. Надсилайте пропозиції на офіційну скриньку СК - collegia@ukma.kiev.ua - у темі листа зазначайте кому. Отож до наступних контактів. Читайте оголошення. Слідкуйте за виходом Вісника.

Юля

КПІ – далеко реальність

“КПІ”! Хто іронічно посміхнеться, а хто й промовчить, почувши це слово. Бо зрозуміти, що це насправді не просто. Хоча я спробую про це розповісти. Зсередины КПІ – це велика родина, така собі окрема країна в центрі Києва, розбавлена китайцями та іншими іноземцями. Останні українською і російською ні БЕ ні МЕ. Звичайно, як кажеться, гуртом легше і батька бити, і веселитися, і... відгрібати іноді. Але саме тому і породжується у більшості студентів ефект стадності, а за стадом іноді важко розгледіти і індивідуальність. Правила у нас також інші.

Мені цікаво чи вас, могилянців, “строить” як в часи СРСР. А нас “строить” на переклички (студентів старших курсів) так, що встає вся аудиторія в 150 чоловік з посмішками на обличчях (як в піонерів, що готові віддати своє життя за Леніна) і радісно кажуть, що вони присутні. КОЖЕН. І ні в кого це не викликає обурення, а викладач дивиться на тебе не як на завтрашнього спеціаліста і колегу, а як на нікчемну комаху, бо він знає, що в Радянському Союзі в людини не могло бути ні власної думки ні яких-небудь вольностей чи свобод. І таких серед наших наставників справді багато. Але я хотів би

вклонитися тим, що справді вбивають в наші голови знання, роблять це цікаво і вмילו, такі знання, які нам знадобляться в майбутньому. Гуртожиток КПІ – це не так страшно як фільм “Дзвінок” у кінотеатрі, але це тема окремої статті. Але треба сказати, що допоки гуманітарії в КПІ примусово вчать Вищу математику, поки всі знають, що КПІ святкує чи в КПІ сесія – цей ВНЗ живе – бо це окрема країна в центрі Києва, але, щоб відвідати її вам не потрібна Віза. Тож Welcome to KPI (ст.. м. КПІ. Вихід до Київського Міського Зоопарку, але вам направо).

scorpio KPI

ФІНАНСОВИЙ ПОГЛЯД

Не буду “лити воду”, одразу розповім про свою компетенцію, якою цікавиться чи не найбільша частина студентства, а саме витратною частиною. Мені, як всі вважають, пощастило відпочити найбільш ласий шматочок – я займаюся проїзними та фінансами, за сучасною термінологією: я – колегіантський “фінансовий менеджер”. Хочу вас порадувати – прибуток з проїзних я не “пригрібаю”, а детально вписую всі доходи та витрати (у кінці місяця опублікуємо фінансовий звіт). Почну з того що поясню людям які ще не знають На ці гроші до речі спочатку поясню тим хто ще не знає структуру ціни проїзного квитка:

Б) 50 коп. – СПА (Студентська профспілкова Асоціація), через яку ми замовляємо проїзні;

В) сумнозвісні 50 копійок, на які за народними переказами колегіанти їздять до Швейцарії та купують квартири.

Найбільше питань викликає третя складова. Зізнаюся чесно про Альпи я лише мрію, а жити поки що непогано і з батьками, тому детальний звіт з усіма чеками ви зможете отримати щомісяця у СК. Без цих грошей Колегія не зможе існувати та й що вам 50 копійок порівняно з можливістю вільно роздрукувати реферат та переписати певну інформацію з інтернету на диск (економніший принтер та CD-RW у процесі). До речі

років зо два тому пропонувалося продавати проїзні по 12,50 грн але більшість старост не захотіла носитися з дрібними грошима... Ой вибачте панове розписалася занадто, маю ще певні пропозиції до вас що до зниження ціни та взагалі співпрацю та про це мабуть вже наступног випуску... Спіть спокійно – ваші гроші у надійних руках!

Полстасва Юля

Для пропозицій

pro_ars@ua.fm

а б о

collegia@ukma.kiev.ua (на мое ім'я)

P.S.Ще про проїзні: відповідь на всі нападки – здавайте гроші та забирайте вчасно квитки (якщо не можете цього зробити, то є телефон СК, попередьте – мені передадуть) і проблем не буде.

А)собівартість – 12 гривень;

Баб'є царство чи як святкують 8 березня в Могилянці

8 березня перед багатьма дівчатами Могилянки постає ідея-фікс: що тобі подарує твій хлопець чи взагалі він тобі щось подарує, і врешті – де ж той хлопець, який має щось подарувати.

Зважаючи на палкі відгуки багатьох моїх подруг, або ж "холостої" їх частини, в Могилі справжніх "мужчин" немає, не було і ніколи не буде. Більшість чоловічої part of our university – не достойні їхньої уваги як індивіди взагалі, решта – або зайняті, або ж самі не зацікавлені у придбанні дівчини.

Шукати пару серед викладацького складу – марно, бо там, на жаль, глухо. Всі наші професори заглиблені у науку до такої міри, що не помічають палких поглядів прихильниць навкруги.

Хоча зустрічаються і винятки.

Звичайно, по прищесті до академії молоденькі першокурсниці, не обізані в мешканцях могилянського звіринцю, ще чіпляються за соломинку надії зустріти гарного й розумного старшокурсника. На другому курсі, вивчивши весь сильно-половинний склад нашої Alma Mater, вони розчаровуються у пошуках.

У такому випадку, забобони про неможливість старшості жінки над чоловіком відпадають, і іноді відчайдушні могилянки звертають увагу на першокурсників. З плином часу вік все ж таки дається взнаки і на 4 курсі, коли на бакалавраті уже немає незнайомих тобі мужичих пик, дівчата розчаровано

опускають руки і, змирившись з долею, припиняють пошуки. А саме тут на полювання виходять вони –

подорослішали та змужніли квартирою, майном та кредитною карткою. А проти такого набору, як відомо, не вистіють жодна жінка.

P.S. Деякі не доживають до старшого курсу і кардинально змінюють орієнтацію. Зрештою, у цьому є теж свої плюси – адже відомо, що на 9 хлопців, а в Могилі на одного, припадає 10 дівчат. Але такі випадки зустрічаються вкрай рідко і більшість Джульєттер терпляче чекають своїх Ромео на білому коні тобто Феррарі.

В Колегії скоро появиться новий член!

Колегіанта звати Мاسя. Він зовсім не досвітчений колегіант, зрештою, йому можна, атже йому тільки місяць. Якщо без жартів, то Мася з породи карликових кроликів, важить від сили 200 грам і займає 10 см квадратних

площі. Він зовсім не вибагливий: їсть морквочку, геркулес і п'є водичку. Як справжній колегіант кролик спочатку все пробує на власний зуб, а потім приступає до діла! Ви вже скоро зможете побачити його в межах кімнати Колегії!!!

Якби ви знали паничі...

Після тижня роботи в Студентській Колегії, я зрозумів, чому немає таких політиків, яких не поливали б брудом. Це зовсім не через те, що серед них немає хороших людей (хоча, цей варіант я теж не виключаю), а через те, що вам догодити просто неможливо. Я, звичайно, не претендую на те, щоб мене називали політиком, але СК – це, як не крути, сходинка у тому напрямку (до речі, вище якої я підійматися не збираюся). Колегія, за нашим глибоким переконанням, мусить бути посередником між студентами та адміністрацією. Для того, щоб виконувати ці функції вона мусить іти на компроміси з обома сторонами. Тому, народ, не ставтеся, будь ласка, до нас так категорично. Чесно: ми будемо докладати усіх своїх зусиль для покращення та урізноманітності студентської життя. Але ви маєте зрозуміти, що сварка з адміністрацією не покращить становища, бо СК не має можливості щось робити самотужки. Ви нам можете допомогти, якщо будете приходити до нас зі своїми пропозиціями: так ми зможемо визначити найбільш пріоритетні напрямки роботи.

Але це так, невеличкий ліричний відступ... Насправді, як відповідальний за гуртожитки, я хочу проінформувати вас про те,

що ми маємо на даному етапі: чесно і відверто, те, що мені вдалося довідатися у представників адміністрації академії.

Отже, найбільочіша, мабуть, тема – Ворзель. Тут не можу вас майже нічим порадувати. Власне, наскільки я зрозумів цього навчального року туди селити нікого не збираються, з однією обмовкою: крім тих, кому повірять, що їм нема, де жити (таких уже близько десятка там є). Але лише за умови, що ці нещасні погодяться жити без опалення, газу і з постійними скачками напруги у мережі. Тобто тим сміливцям, хто на такий екстрім зважиться, електропристрої з собою брати не раджу, щоб не згоріли... так, про що це я... а... згадав... кажуть, що теплотрасу зможуть прокласти до початку осені. Тоді і почнуть офіційно селити. Отакі справи. Про транспортне сполучення, можливо, розповім у наступному "Віснику", бо на цей момент маю дуже ріденьку інформацію з цього приводу. Тепер "Dorm, sweet dorm"... Наскільки я розумію (а я трохи розумію, бо сам живу), найбільша проблема на Цветаєвої 146 – це перенаселення. Когось "перенаселили" з власної волі, когось – проти неї, але зрозуміло, комфортно себе за таких умов почуває мало хто з нас. І не думайте, що це все минається непоміченим. З 1 вересня 2003 року всі будуть жити строго згідно з санітарними нормами. Крім

того, людей, що живуть у холах те виселятимуть (згідно з нормами пожежної безпеки). Відразу виникає питання – куди? Відповідь: на Ворзель, або на вулицю (залежно від чемності людини протягом цього року). Вселяти з наступного навчального року буде (я сподіваюся) не житловий відділ, а окремо створений комітет, до складу якого будуть входити як представники адміністрації, так і студенти. Це робиться, якщо таки зробиться, з метою, "прозорості" процесу поселення. Звичайно, якому це не подобається зі зрозумілих причин, але погодьтеся: з студентів академії, вважаються малаозабезпеченими, - пом'якує, тут щось не те. Далі, ті, хто несвоєчасно сплячує за гуртожиток, або протягом року "не може дістати" флюорографію, ймовірноше за все залишається поза М. Цветаєвої 146. От, в принципі, і все, що я можу на даний момент сказати. Що буде далі... побачимо... але, принаймні, я сповнений оптимізму і натхнення щось робити. Буду дуже вдячний, якщо ви мені в цьому допоможете. Для цього у гуртожитку буде встановлено до якої ви зможете кидати свої пропозиції до СК. Крім того, їх можна надсилати особисто мені, але лише ті, що стосуються гуртожитків.

Таргоня

targonja@ukr.net

1 квітня День Народження Факультету Соціальних Наук і Соціальних Технологій.

Як усім відомо, факультету стукнув перший рочок! Студенти ФСНСТ підтримайте це свято. Ваші ідеї чекають!

Приходьте до студентської колегії, зробіть власному факультету подарунок :)

УВАГА УВАГА УВАГА

Є повторна ідея створити Могилянський прес-клуб. Закликаю всіх, хто зацікавився і студентські видання до співпраці.

Приходьте 20 березня на 16:30 в 4-106 кімнату, де за чаєм і печивом все обговоримо!

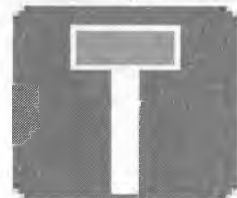
Марі4ка

Розклад чергувань у Студентській Колегії

Понеділок 13:00-15:00	Куценко Стас
Вівторок 13:00-15:00	Парфенюк Андрій
Середа 13:00-15:00	Мороз Олексій
Четвер 13:00-15:00	Гринів Марічка
П'ятниця 13:00-15:00	Полетаєва Юля

 BO.NET.UA **МОГИЛЯНСЬКИЙ ПОРТАЛ**

Редакція не несе відповідальності за опубліковані матеріали.

collegia@ukma.kiev.ua

М-А